

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. dubna 2020 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Kroupy a soudců Mgr. Josefa Havlíka a Mgr. Vladimíry Kodatové o odvolání obžalované [REDACTED] narozené [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 15. 4. 2019, č. j. 3 T 10/2019-197,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. se napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje** a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaná

[REDACTED] narozená [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

je vinna, že

dne 31. 8. 2017 v 14.40 hod. v [REDACTED] v km 9,081 asi padesát metrů před stanicí autobusu ze směru od obce [REDACTED] na obec [REDACTED] jako řidička motorového vozidla tov. zn. a typu Kia Sephia, [REDACTED] nesplňujícího podmínky provozu na pozemních komunikacích při projíždění pravotočivé zatáčky nepřizpůsobila rychlost jízdy mokré vozovce, takže dostala smyk a vjela do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetla s protijedoucím motorovým vozidlem tov. zn. a typu Jeep Grand Cherokee, [REDACTED] řízeným [REDACTED] narozenou [REDACTED] přičemž poškozená [REDACTED] v důsledku střetu utrpěla zranění spočívající v lehkém podvrtnutí a natažení krční páteře a v lehkém pohmoždění levého lokte s obvyklou dobou léčení nejméně čtyř týdnů,

tedy

jinému z nedbalosti ublížila na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona.

Tím spáchala

přčin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku se **upouští** od potrestání obžalované.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaná [REDAKCE] povinna zaplatit na náhradě majetkové škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3 - Vinohrady, IČ 41197518, částku 8 223 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15. 4. 2019, č. j. 3 T 10/2019-197, byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou přčinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a za tento byla odsouzena podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalované Vagašiové uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na jeden rok. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalované uložena povinnost zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Mírové nám. 35/C, Ústí nad Labem, částku 8 223 Kč.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaná Kornelie Vagašiová dopustila uvedeného přčinu tím, že
dne 31.8.2017 v 14.40 hod. v [REDAKCE] v km 9,081 asi padesát metrů před stanicí autobusu ze směru od obce [REDAKCE] na obec [REDAKCE] v 35.týdnu těhotenství jako řidička motorového vozidla tov.зн. Kia Sephia [REDAKCE] nespĺňující podmínky provozu na pozemních komunikacích při projíždění pravotočivé zatáčky nepřizpůsobila rychlost jízdy mokré vozovce, takže dostala smyk a vjela do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetla s protijedoucím motorovým vozidlem tov.зн. Jeep Grand Cherokee [REDAKCE] řízeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] přičemž poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] utrpěla zranění lehké podvrtnutí a natažení krční páteře a lehké pohmoždění levého lokte s obvyklou dobou léčení nejméně čtyř týdnů, a dále následkem tohoto střetu vozidel u těhotné řidičky obviněné [REDAKCE] musela být provedena akutní sekce, když se dne 31.8.2017 v 16.40 hod. v [REDAKCE] narodila [REDAKCE] která zemřela dne 2.9.2017 v 19.17 hod., neboť došlo k selhání funkcí životně důležitých orgánů, k jejichž poškození došlo v důsledku nitroděložního dušení dítěte.
3. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná [REDAKCE] ihned po jeho vyhlášení do protokolu odvolání, které následně písemně odůvodnila prostřednictvím své obhájkyne. Odvolání směřuje do výroku o vině i trestu. K zavinění dopravní nehody odkazuje na popis skutkového děje, který uvedla v přípravném řízení, a zdůrazňuje, že její auto v inkriminované době reagovalo pouze na brzdění, nereagovalo na točení volantem a jelo stále rovně, v důsledku čehož se při průjezdu zatáčkou dostala do protisměru a střetla se s protijedoucím vozidlem. V odvolání k tomu doplnila, že se domnívá, že před nehodou najela na nějaký ostrý předmět, píchla pneumatiku a toto způsobilo, že byl vůz neovladatelný, což nikdo neřešil. Dále poukazuje na to, že v době střetu byla těhotná, v souvislosti s provedením akutní sekce upozorňuje na nesrovnalosti ve znaleckém posudku ohledně časových údajů jednotlivých provedených vyšetření a narození dcery [REDAKCE]. Souhlasí s příčinou úmrtí dcery, znalec však nevysvětlil, zda by život dcery mohl být zachován, pokud by jí byla lékařská pomoc poskytnuta dříve, než za dvě hodiny po nehodě. Poukazuje i na porušení jejího práva na obhajobu, neboť ona ani její obhájkyne neměly možnost před vyhotovením posudku položit znalci jakoukoli otázku. Dále namítá, že nezpůsobila ničí smrt, skutkovou podstatu trestného činu dle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku

nenaplnila po objektivní ani po subjektivní stránce. Dopravní nehodou si sama sobě způsobila poranění, což není trestným činem. Po narození dítěte jeho zdravotní stav nijak neovlivnila. Ztrátou dítěte bude poznamenána na zbytek života. Poukazuje na to, že plod v těle matky je součástí její tělesné integrity a právní ochrany dle § 143 tr. zákoníku se mu dostává okamžikem narození. I kdyby zavinila dopravní nehodu, znovu poukazuje na neovladatelnost jejího auta, smrt své dcery nezavinila. Za případné zranění, které by sama sobě způsobila, by ji nikdo nesoudil. Z hlediska trestního zákoníku není trestně odpovědná za újmu na zdraví své osoby či plodu ve svém těle. V této souvislosti cituje ustanovení § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 122 odst. 2 tr. zákoníku. V závěru odvolání proto navrhuje, aby byla obžaloby zproštěna, když takto svůj závěrečný návrh učinila u veřejného zasedání před odvolacím soudem.

4. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. z podnětu podaného odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
5. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly provedeny řádným způsobem všechny důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalované na řádnou obhajobu. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku proto nevykazuje žádné procesní vady, které by způsobily jeho nezákonnost a na něž by bylo nutno reagovat jeho zrušením ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
6. Okresní soud v Mostě provedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., když postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za dostatečné a plně odpovídající ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. však nelze považovat zhodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně, který do popisu skutkového děje nadbytečně a nesprávně uvedl i okolnosti ohledně úmrtí [REDAKCE], dcery obžalované, v důsledku čehož zvolil v projednávané věci neodpovídající právní kvalifikaci, a toto pochybení tak bylo nutno v odvolacím řízení napravit, když byly námitky obžalované uvedené v tomto směru v podaném odvolání shledány důvodnými.
7. Při zjištění skutkového stavu bylo tedy nutno vycházet z důkazů dokládajících příčinu vzniku předmětné dopravní nehody, ohledně jejích následků pak z důkazů toliko ve vztahu k osobě poškozené [REDAKCE]. Ve shodě se soudem prvního stupně tedy i odvolací soud vycházel z výpovědi samotné obžalované, která připustila předmětnou dopravní nehodu, byť své jednání vysvětlovala neovladatelností svého vozidla, což v podaném odvolání umocnila domněnkou, že se tak stalo v důsledku defektu pneumatiky před nehodou. Již na tomto místě proto odvolací soud konstatuje, že se jedná o skutečnost zcela vyvrácenou důkazy objektivního charakteru, konkrétně protokolem o nehodě v silničním provozu zaměřeným na podrobný popis pneumatik vozidla obžalované, jakož i příslušnou fotodokumentací. Z těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že toliko levá přední pneumatika splňovala podmínky provozu na pozemních komunikacích a stav zbylých pneumatik spolu s nepřizpůsobením rychlosti jízdy na mokré vozovce obžalovanou tak příčinu vzniku dopravní nehody jednoznačně vysvětlují, což koresponduje i s výpovědí svědkyně – poškozené [REDAKCE]. Výpověď svědka [REDAKCE] tak v této souvislosti nemůže obstát a soudem prvního stupně tak byla správně vyhodnocena jako nevěrohodná. Ve vztahu ke způsobenému zranění poškozené [REDAKCE], tedy mechanismu jeho vzniku, závažnosti, době léčení a případných následků, pak bylo nutno vycházet ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a cévní chirurgie, ostatně tímto zásadním důkazem provedl dokazování i odvolací soud v rámci veřejného zasedání. Zejména shora konstatované důkazy je tedy nutno v projednávané věci považovat za stěžejní a svědčící v neprospěch obžalované [REDAKCE] a tyto tak bylo nutno vzít za základ skutkových zjištění, což tedy odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně učinil, když zásadní námitka obžalované, že měla před nehodou defekt pneumatiky, je tak bezpředmětná, neboť pod tíhou shora uvedených důkazů nemůže obstát.

8. Na druhé straně se odvolací soud nemohl ztotožnit s postupem soudu prvního stupně, který do popisu skutkového děje zahrnul i skutečnosti ohledně úmrtí [REDAKCE] – dcery obžalované, byť tyto skutečnosti nepochybně v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou nastaly, a v této souvislosti tak bylo nutno přiznat důvodnost námitkám obžalované uvedeným v podaném odvolání, což ostatně připustil i intervenující státní zástupce při veřejném zasedání u odvolacího soudu. V tomto směru je totiž nutno vycházet z toho, že jelikož bylo později zemřelé dítě v době autonehody součástí těla matky, tedy plodem, nepožívalo v této době trestně právní ochrany jako živý člověk. Nelze tedy matku trestně stíhat za usmrcení z nedbalosti, pakliže svým jednáním z hlediska trestního práva ublížila sama sobě na zdraví, neublížila svému dítěti, které v době spáchání skutku právně neexistovalo a zemřelo až po porodu v důsledku zranění, které utrpěla matka, nikoliv dítě. Skutek se stal v době, kdy bylo „dítě“ plodem, a proto jednání matky nelze trestně právně postihnout a pro takové jednání neměl policejní orgán vůči matce zahajovat trestní stíhání, neboť matka neusmrtila z nedbalosti jiného, nýbrž ublížila sama sobě na zdraví, což je trestně právně nepostihnutelné jednání. Shora uvedené částečné pochybení soudu prvního stupně z hlediska skutkových zjištění tak bylo nutno v odvolacím řízení napravit, když v tomto směru tedy byly shledány důvodnými námitky obžalované uvedené v podaném odvolání. Tato skutečnost se tedy při částečně odlišném popisu skutku musela odrazit i v úvahách o právní kvalifikaci jednání obžalované, potažmo i v úvahách o trestu.

9. Z důvodů shora uvedených proto nemohl napadený rozsudek obstát a bylo tedy nezbytné ho v celém rozsahu zrušit a znovu rozhodnout na základě provedeného dokazování, doplněného v odvolacím řízení o opětovné provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a cévní chirurgie, tak, že obžalovaná [REDAKCE]

dne 31. 8. 2017 v 14.40 hod. v [REDAKCE] v km 9,081 asi padesát metrů před stanicí autobusu ze směru od obce [REDAKCE] na obec [REDAKCE] jako řidička motorového vozidla tov. zn. a typu Kia Sephia, [REDAKCE] nesplňujícího podmínky provozu na pozemních komunikacích při projíždění pravotočivé zatáčky nepřizpůsobila rychlost jízdy mokré vozovce, takže dostala smyk a vjela do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetla s protijedoucím motorovým vozidlem tov. zn. a typu Jeep Grand Cherokee, [REDAKCE] řízeným [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] přičemž poškozená [REDAKCE] v důsledku střetu utrpěla zranění spočívající v lehkém podvrtnutí a natažení krční páteře a v lehkém pohmoždění levého lokte s obvyklou dobou léčení nejméně čtyř týdnů.

Toto jednání obžalované pak odvolací soud kvalifikoval jako přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaná prokazatelně jinému z nedbalosti ublížila na zdraví tím, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona. Konkrétně se pak jednalo o ustanovení § 4 písm. a), b) a § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., které je nutno v dané věci považovat za důležité povinnosti, a to vzhledem ke způsobenému následku, konkrétně ublížení na zdraví jinému. Zavinění na straně obžalované pak bylo shledáno ve formě vědomé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaná věděla, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Trestní stíhání obžalované pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku pak nemělo být vůbec zahájeno, jak již bylo rozvedeno shora.

10. Pokud jde o výrok o trestu, kam také směřovalo odvolání obžalované, pak s ohledem na změnu výroku o vině a změnu právní kvalifikace, která je tedy nyní pro obžalovanou mnohem příznivější, dospěl odvolací soud k následujícím závěrům. Ve smyslu § 46 odst. 1 tr. zákoníku od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevil účinnou snahu po nápravě, lze upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti. Vzhledem ke konkrétním okolnostem nyní projednávané věci i k dosavadnímu životu obžalované dospěl odvolací soud v souladu s návrhem

intervenujícího státního zástupce u veřejného zasedání před odvolacím soudem k závěru, že shora uvedené zákonné podmínky jsou v daném případě splněny, a proto ve smyslu § 46 odst. 1 tr. zákoníku od potrestání obžalované [REDAKCE] upustil.

11. V souladu se soudem prvního stupně pak odvolací soud uložil obžalované [REDAKCE] povinnost zaplatit na náhradě majetkové škody částku 8 223 Kč, pouze s tím, že bylo nezbytné označit nikoli pobočku, ale centrální orgán, konkrétně tedy Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3 – Vinohrady, IČ 41197518.
12. Z důvodů shora uvedených proto Krajský soud v Ústí nad Labem z podnětu odvolání obžalované [REDAKCE] podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a za splnění podmínek § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. znovu rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání. Dovolání **může** podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **může** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **nepovažuje** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **lze** podat ve lhůtě **2 (dvou) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (t. j. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **musí** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **lze** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání. Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 29. dubna 2020

JUDr. Jiří Kroupa v. r.
předseda senátu

Monika
Radostová
á

Digitálně
podepsal Monika
Radostová
Datum: 2020.05.19
07:51:02 +02'00'

